

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Cur mulieres toties sint virorum cruces?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

plumbeam iram habere. Denique pauci sunt, qui vxores suā
non vocent crucē suas.

III.

Eccles. 25. 17.
& vers. 22.

Ibid. v. 31.

Porrò vxorem esse crucem, & quidem malam maximam,
crucem, non solum Cato testatus est, cùm mulierem esse malam
necessarium, pronunciaret; sed diuina etiam litterae assuerunt.
Omnis malitia nequitia mulieris, inquiunt: itemque: Non est ap-
put nequius super caput colubri, & non est ira super iram mulieris.
Commorari leoni & draconis placebit, quam habitare cum mulieris
nequam. Denique ut verè crucem agnoscas: Plaga cordis, mulier
nequam. Plura eiusdemodi repeti hīc possent ex ijs, quas pā
prā commemorauimus. Sufficit, à loquacitate, & garru-
te seminarum mariti aures obtundi; à superbia. & luxu vestium
marsupia, à bibacitate dolia vacuari. Et

*Sunt, quæ mille dolis expugnant dolia: si vir
Non bibit, uxor erit tanto stientior illo.*

Fuit vir, qui cùm ebrios domum rediret, vxorem, & liberos, &
ancillas, tandem & canem ex ædibus expelleret; &, ne quid
quam viuum domi maneret; ad extreum & felem è fenestra
in plateas proiecit; vt solus dominaretur, in suis laribus. Fuit
femina quæ cum vicina quotidie potitabat ad ebrietatem; ac
eufata magistratus vini poratione interdixit. Annuit illa, & le
obsecundaturam dixit; dummodo sibi tunc fas esset merum
bibere, quando aliquid venderet, aut emeret. Inter vinum
enim, dicebat, venditiones & emtiones esse meliores. Conclu-
sit hoc Magistratus. Habuit hæc femina domi capram. Eam
alternis diebus vicinæ vendidit; & alternis rursum emit ab ea
dem. Sic quotidie, vt prius, dum contractum haustu fici-
ret, potitabat. Nempe Æthiopem, aut laterem facilis efflu-
uare, quām emendare mulierem. Septem pelles habet: si synan
drexeris inuenies adhuc duriorem. Ultima callum erit.

IV.

Existit ergo hinc prima peculiaris quæstio, cur, in bono
statu matrimonij, mulieres malas, aut viros minimè bonos Deum
esse finat? Aio 1. Deum suam homini non admere libertatem.
Mala sunt mulieres, quia mala esse volunt. Si vellent, bona
essent; sicut & aliæ quædam bona sunt. Quod & de viris re-
spondeo. Sua cuique nimirum cupiditas Deus est. Sic & nu-
mera

men furum Lauerna, militum Bellona, fratum Discordia, virorum Vinolentia est, Furia faminarum. Qui enim Deum esse non credunt, Deum, quem volunt faciunt. Aio 2. Mulieres malas esse velle, ut viris, malitia sua, dominantur, quia virtute sunt ac potestate naturae inferiores. Quod igitur manu non possunt, lingua consequuntur. Aio 3. Viros ipsos dignos esse malis vxoribus, qui eas dominari, & malas esse, finunt: quia eorum verba metuunt, tanquam louem tonantem. Si viri essent, ipsi dominarentur; ipsi domi suae imperarent. Nunc quia ipsi effeminati sunt, & toti vxorij; meritò feminæ, ut vel sic vir sit in domo, virilem sumunt animum, & jus dicunt, dum maritus sedet ad colum. Apud Sacas si quis pueram uxorem ducere cupit, *Elian. I. 12.*
pugnacum ea suscipit: & si illa superior sit, captiuū abducit, atq; im- *perium in eum tenet: sin inferior, regitur ab ipso.* Aio 4. malas mulieres bonis viris prodesse, sic enim eos exercent atque occasionem dant virtutis exercenda; quemadmodum vxor Iobo dedid, & Socrati Xantipe. Aio 5. Malas vxores, & malos maritos justissimè coniungi, ne poena & culpa separentur. Neque vero æquissimus iudex solis fornicarijs, adulteris, mollibus, alijsque vitam adolescentia sua impurissimè emensis, in peccati poenam, dat malas vxores; sed etiam illis; qui matrimonio abutuntur, & in eo Dominum quotidie gravissimis sceleribus offendunt. Siquidem, ut sanctissimè dixit ille: *Etiam è proprio dolio bibens potest inebriari.* Quid ergo mirum, si vnde quis peccat, inde puniatur? Cur queruntur viri mali, quod habeant malas vxores? tales habent, quales ipsi sunt; & quales etiam ipsi ab vxoribus habentur. Qui lupus est, cur coniugem indignatur esse lupam? Si sunt, qui delinquunt, cur desint, qui castigent? Ita vel minus peccant, dum semper habent carnificem suum ad latus; vel minus excusantur, si etiam hunc contemnunt vitiorum dehortatorem. Ac sanè plaga est maxima, & continua mala vxor; durat enim per totam vitam. Quam ob caussam Poëta quidam, cum in theatro, varias ab Angelo crucis vanales exposuisset, quarum in tergo scriptum erat, quid unaquaque esset; introduxit juuenem admodum animosum, qui obuijs ylnis, ad crucem maximam aduolauit,

vtroque eam brachio audissimè amplexans; cùm alij suas cruces minores timidè, & propè trepida manu tangerent, ac tenebrent. Tandem, cùm quisque jussus esset, versis truncis, & ostensis titulis explorare, quam sibi crucem elegisset, aliis, in cruce cretata inuenit hunc titulum: NOVERCA: alius, INOPIA: alius, ÆGRITVDO: alius, INTVRIA: alius alia infasti omnis nomina. Itum est denique, vt anquireretur, quidnam esset crux maxima? Et maxima ibi erat spectatorum auditas scientia, quidnam elegisset, qui crucem maximam, tam heroico facinore, elegerat. Rotauit ergo illam in circulum, & ecce, in auersa parte, nomen crucis maximæ legebatur: Vxor. Hic titulo ingenti risu spectatores applauserunt. Vel ipso igitur Mundo teste, magnum malum dat Deus, cui malam vxorem dat: neque eos potest aptius plectere, quam talibus feminis, qui cum feminis peccauerunt.

V.

Eccli. 26.1. 23.

Quemadmodum è diuerso, magnum virtutis præmium est bonus maritus, aut vxor sancte morata. Nam mulieris beatus vir. Siquidem mulier fortis oblectat virum, & annos vii illius in pace implebit. Pars bona mulier bona: in parte bona timet Deum dubitur viro, profactis bonis. Quo loco attentè cogitandum est, quænam vxor annos vita viri in pace compleat! quales haud sanè nullas vidimus, quæ nullo vñquam verbo aspero virum læserunt, quam diu cùm illo cohabitârunt. Nimirum mulier fortis oblectat virum; debet enim esse fortis, & non nimis delicata, quæ ad quemuis viri nærum insaniat, sed quæ aliquid etiam glutire, aliquid deuorare, aliquid concuere possit. Tum enim annos vita viri in pace implebit, quando non statim in fermento erit; neque illico in pugnos & pugnas ebulliet; aut, felis, immo tigridis instar, vngues exeret, vel pro clavâ claves arripiet; sed offensâ silere; &, pro truci vultu, oculos comes reddere, ac ad rugas coniugis iracundi poterit renidere. Magnum hoc Dei donum est, siue vir talis obtinet, siue vxor. Gratia mulieris sedula, inquit Siracides, delebat sanguinem suum, & ossa illius impinguabit: disciplina illius datum Dei gratia super gratiam mulier sancta & pudorata. Sicut sol orientis in altissimis Dei, sic mulieris bona species in ornamentum damus eius.

Eccli. 26. 16.